

[Frits Clausen.]

tænker her paa den Bedømmelse, Grundlovsforslaget har faaet af fremstaaende Repræsentanter for det juridiske Fakultet som f. Eks. Professor Knud Berlin i „Juristen“ af 15. September 1938 og Professor Poul Andersen i „Ugeskrift for Retsvæsen“ af 15. Oktober 1938 og 22. April d. A., hvor de i Sandhed fælder en sønderknusende sagkyndig Dom over dette Værk. Da denne Kritik sikkert er kendt af alle de ærede og højtærede Medlemmer, der vil stemme for og har arbejdet med dette Forslag, vil det kun være Tidsspilde at gentage de af Sagskundskaben fremsatte kritiske Argumenter, men det skal dog fra vor Side fremhæves, at vi ikke anser det for forsvarligt at give Danmark en Grundlov, der har faaet en saadan Kritik af den højeste anerkendte Sagskundskab i Danmark. Maaske man lige maa henvise til, hvad Professor Poul Andersen siger om Grundlovens demokratiske Princip, som jo burde have fundet et særligt Udtryk i Bestemmelsen om Folkeafstemning; Professoren kalder ligefrem dette Princip for kvalt. Tiden vil vise, om Professoren har dømt rigtigt, og om vi nogen Siden faar en Folkeafstemning her i Landet efter § 60 i den nye Grundlov, eller om det maaske vil indtræffe, som Højesteretssagfører Hartvig Jacobsen har forudsagt: at visse Paragraffer vil give Anledning til en meget stor Begrebsforvirring.

Jeg finder det uheldigt, at der gives Danmark en Grundlov, som efter sin Form har faaet en saa knusende Dom af Sagskundskaben, som dette Forslag har faaet. Selvfølgelig er vi Nationalsocialister heller ikke Tilhængere af den Idé, der præger Indholdet, men vor Indflydelse paa dette høje Tings Beslutninger vil jo ikke kunne ændre noget ved dette, i hvert Fald ikke foreløbig.

Jeg mener dog at burde tilbagevise de Bemærkninger, der er faldet om, at den nye Grundlov skulde være i Kontakt med Tidens nye Tanker og bærende Ideer. I hvert Fald er den ikke i mindste Kontakt med Tidens Krav til det politiske Arbejde i Danmark, idet den ikke paa nogen som helst Maade viser Vej til Løsning af de Spørgsmaal, dens Drøftelse har forhalet. Den beskytter det politiske System, der er ved Magten i Dag, men ogsaa det politiske System, der eventuelt kunde afløse det nuværende, men den baner ikke paa nogen Maade Vej for de Kræfter i Folket, der i Dag kræver en Frigørelse. Hvilket Problem løser den for den Bonde, hvis Gaard bliver sat til Tvangsauktion, og hvilket Problem løser den for den arbejdsløse Landsmand,

der i Dag er henvist til at søge Eksistensmuligheder i Lande som Venezuela og Tyskland? Forholdene er jo efter vor hjemlige Presses Meddelelser aldeles forfærdelige for Arbejderne i dette sidste Land, som jo trods alt ligger os nærmere end det ifølge den samme Presse saa idylliske Venezuela. Disse Opgaver, der kræver en hurtig Løsning, kan, hvis Viljen er til Stede, lige saa godt løses under den gamle Grundlov som under den nye, og vi Nationalsocialister anser det for forkasteligt at styrte Danmark ud i Grundlovsstridigheder, naar der er ganske andre Spørgsmaal, der kræver en hurtig Løsning.

I denne Forbindelse vil jeg gerne henvise til den nye Grundlovs § 62, der for Resten ikke er ny, idet den allerede fandtes i Grundloven af 1849. Denne Paragraf bestemmer, at der ved Lov skal fastsættes nærmere Regler om Udlændinges Adgang til at blive Ejere af fast Ejendom i Danmark. Denne Lov har Danmark nu ventet paa i 90 Aar, men der har vist aldrig været større Brug for den end nu, og derfor tør man forhaabentlig forvente snarlig Fremsettelse af et Forslag til en saadan Lov, der vilde kunne faa Betydning ikke alene for visse Forhold i Sønderjylland, hvor man selvfølgelig forudsætter Hensyntagen til det nationale Mindretals Rettigheder, men ogsaa stor Betydning andre Steder i Landet.

Vi Nationalsocialister er glade over ikke at skulle have Del i Æren og Ansvar for den foreslaaede Grundlov, som jo sikkert vil blive Lov takket være det Flertalsdiktatur, som vore hjemlige Demokrater hylder saa stærkt, idet vi agter at stemme imod Forslaget.

Inden jeg slutter, ønsker jeg dog her fra dette Sted at sige, at vi selvfølgelig som Landets lovlydige Borgere vil holde os denne Grundlov efterrettelig, som vi hidtil har gjort det over for Grundloven. Jeg forudsætter dog her, at man i det politiske Spil, som denne Grundlov nærmest vil fremme, ogsaa vil følge Spillet's Regler over for os, da det er en af vore politiske Grundregler at lade Ret følge Pligt. Denne Grundregel ønsker vi ogsaa at hævde her i dette høje Ting, hvor vi er gaaet ind for kun at lade vore Ord og Handlinger bestemme af et eneste Hensyn, Hensynet til vort Fædreland Danmark.

Statsministeren (Stauning): Der er ikke under den hidtil førte Forhandling fremkommet noget vedrørende Grundlovsforslaget, som kan begrunde nogen omfattende Besvarelse fra min Side. Det er jo